

¹ A vétel dátuma. Február 5-én Böhm azt hitte, hogy Károlyi már Bécsbe érkezett, mert a következő levelet intézte Nagy Imre belügyminiszterhez: „Értesítés szerint Károlyi Mihály és felesége, valamint Ignóus Pál Bécsben a magyar házban várja pártunk által érte küldendő autót, hogy Pestre érkezhessen. Kérjük, hogy dr. Antal Gyula párttitkár, dr. Sámson József r. őrnagy, valamint Fischl Mihály sofőr részére az útlevelet soron kívül kiadatni szíveskedjék.” (PIL 283. f. 12/46. ó. e.) Február 8-án Böhm már azt táviratozza Londonba Práger Jenőnek: „Károlyi táviratozza meg érkezését időben, ünnepélyes fogadtatás céljából.”

197. KÁROLYI MIHÁLY TÁVIRATA TILDY ZOLTÁNHOZ

(London, 1946. február 2.)

*Tildy Zoltánnak
A Magyar Köztársaság Elnökének
Budapest Nemzetgyűlés*

A Köztársaság kikiáltása és az Ön elnökké választása alkalmából kérem, fogadja legmélyebb üdvözetemet és legjobb kívánságaimat. Biztosíthatom, hogy a magyar köztársaságot minden erőmmel támogatni fogom. Éljen a magyar köztársaság.

PIL 704. f. 130. ó. e. (eredeti). Közli: KMV II. 235.

198. REINITZ JENŐ KÁROLYI MIHÁLYHOZ

(Detroit, 1946. február 8.)

Nagyra Becsült Uram!

Harcom egy egész világ ellen¹ 1923-ban írott könyvében azt írja: Ha 100 ember olvasa el a fenti könyvet holnap, az is elég. Én a könyvet legalább 150-175 elbarátomnak adtam olvasni, igaz, hogy már alig olvasható, de őszintén mondom, hogy megtette a hatását. Még olyanok is, akik nem voltak az Ön politikájával megelégedve, a könyv elolvasása után hívei voltak. Ezt csupán azért említem meg, mert mi itten, Detroitban liberálisan gondolkodó magyarok meg voltunk lepve, mikor olvastuk, hogy Magyarország elnököt választott Tildy Zoltán személyében. Mi van Károlyival, ezt kérdeztük egymástól? Hát ez a magyar becsület, Károlyit elejtették? Aki vagyónát feláldozta, hosszú éveket emigrációban töltött, és ott küzdött a magyar igazságért. Hát ezt érdemelte, hogy mellőzzék? Talán el sem fogadta volna az elnöki tisztséget, de jog és igazság szerint Károlynak kellett volna az elnöki méltóságot felajánlani. Én legalább így képzelem el, és velem együtt sokan, igen sokan. Még a nevét sem említették. A mellékelt újságcikket Kellner György, azt hiszem Londonból hazatért író írta, ez az én álláspontom is.² 41 éve vagyok amerikai magyar, soha sem szüntem meg magyar lenni. Mindig kivettem részem minden magyar megmozdulásból. Midőn itten megindult a magyar segélymozgalom, nyomban adtam \$ 100, és egy magyar árvát adoptáltam 5 évre. Ha még élek addig, évi 839, de az Önt ért mellőzés annyira felháborított, hogy a jövőben semmiféle magyar mozgalomban nem öhajtok részt venni.

Önnek és kedves családjának tartós egészséget és igaz boldogságot kíván egy igaz, sohse meg nem szünő híve

PIL 704. f. 82. ó. e. (eredeti)